

Djävulens brevskola

Vad ska man ha en pensionerad präst till? Ibland undrar jag och tänker på Hasse Alfredssons monolog om pastor Jansson, där pastorn i sin predikan säger "ibland kan livet vara som en påse, tomt och innehållslöst om man inte fyller det med något." Om det var klockaren eller pastorn som fick rätt om påsen vet jag inte. Så faller mina ögon på CS Lewis bok "Från helvetets brevskola" och då klickar det. Givetvis ska jag öppna en brevskola för alla ambitiösa som tror på att lyckan ska komma och aldrig gå. Kanske det är för utmanade att kalla det för Djävulens brevskola för tankarna kanske skulle gå fel för allmänheten har sina bestämda uppfattningar, kanske fördomar, men ändå. Det finns ingen som kan utlova större framgångar än Djävulen själv, dessutom är han extremt trevlig och kan charma vem som helst. För allt som kommer ur hans mun är lovande och enkelt utan några bekymmer. Det åhöraren får till sig är ett löfte om en allt fetare egen plånbok, till dem som ger honom sitt hjärta. Allt handlar om att bli en egen smådjävl som skall ta sig fram på lyckohavet där marknaden är stor. Första brevet i kursen ska handla om förmågan att dölja sina egentliga avsikter och att framstå som en älskvärd person som bara vill vara hjälpsam, medmänsklig och generös. Men det går inte att få en sådan tro att fungera om inte personen tror sig om att vara den "smartaste" av alla. Ja, rent av som "en frälsare" som skall förhöja tillvaron med sin egen strålgans. Kanske "smartness" är nyckelordet som alla vill komma åt att äga som en nyckel in till hemliga system. Som gammal präst har jag genomskådat alla sprickor i fasaden till de kyrkor som människor har byggt över sig själva som ärofyllda hjältar. Löften har kommit och löften har blåst i väg men det märkliga är ändå att det är samma djävulskap och tekniker som används. Det kan vara enkelt med papper och penna eller ett komplicerat AI-system men det suger ut livet ur oss människor. Den snygga kostymen ska täcka över det mesta och det kan ta tid att se hur svansens hänger dold mellan benen. Vi är kollektivt förblindade av att det pågår en förförelse, som det alltid har gjort när tillvaron är på väg att spåra ur. Vårt behov av att förneka att vi blir lurade är maximerat. Förmodligen kommer jag inte att få några kunder till min brevskola och att låta sig bli avslöjad som "intresserad" kan vara farligt. Ingen vill ha med denna kompetens på sitt CV fast det egentligen går ut på att vara den värsta av alla. Fast det får inte uttalas så, för efter andra världskriget avskaffade vi honom med hornet i pannan. Märkligt är det att allt sugas upp och får allting annat att blekna bort. Jag gjorde en undersökning av nyhetsprogrammet Aktuellt under fem dagar. Första dagen fick USA:s president 16 av Aktuells 34 minuter, andra dagen 23, tredje 28 och sedan var det bara väderleksrapporten som återstod. Efter det insåg jag att brevskolan var överflödig. Det räcker att se på svensk teve som minimerat nyheter från vårt eget land. Våra fiaskon är små i detta sammanhang även om det är "skönt" med en tyst rapportering av Think Pink-skandalen och tomma batterilokaler i norr. Djävulen håller på att expandera sin brevskola och min brevskola skulle vara till för att avslöja honom. Men jag inser att jag skulle snubbla runt med alla smådjävlar runt fötterna som vill omöjliggöra en självständig tanke och egen personlig kreativitet.

Per-Arne Bengtsson, präst